

SCRISOARE DESCHISĂ
în atenția Domnilor Traian Băsescu, Emil Boc, Gabriel Oprea și
Sorin Oprea

La 1940, în urma pactului Robbentrop – Molotov, ni se furaseră 101.129 de kilometri pătrați cu o populație de 6.821.000 de români!... Și natural că cineva trebuia să îi aducă acasă!... Acel cineva fiind *Generalul Ion Antonescu* care nu și-a dat evreii pe mâna esesoviștilor pentru exterminare în lagărele morții! Cum a făcut, să zicem, Ungaria lui Horthy!

Drept pentru care, mai mult ca sigur, în testamentul său, legalizat la New York în 1956, arhicunoscutul *Wilhem Filderman* scria: „...*Mareșaul Ion Antonescu a rezistat cu succes presiunilor care cereau măsuri dure împotriva evreilor. El este cel care mi-a dat pașapoarte în alb pentru salvarea de teroarea nazistă a evreilor din Ungaria, a căror viață era în pericol*”.

Să nu fi știut *Adrian Năstase* care, ca prim-ministru al României, a dat poruncă neromânească să fie demolate puținele statui ale Maresalului de pe tot cuprinsul țării, de demnitatea românească cu care Antonescu l-a pus la punct pe Hitler: „*Arbitrajul de la Vinea a fost dureros simțit de poporul român. De aceea principalele scopuri ale politicii mele vor fi reîntoarcerea la patria mamă a Basarabiei, Bucovinei de Nord și Transilvaniei...* „!

Nu întâmplător în Basarabia, Nordul Bucovinei și Herța Dorohoiului *Ion Antonescu* se bucura și se mai bucură de o dragoste ce poate fi asemuită cu cea față de domnitorul *Alexandru Ioan Cuza!*

Caligrafiez calificativul „Ca la noi – la nimeni” ce ne descalifică și mă gândesc cu dezgust că unul dintre cele mai frumoase bulevarde bucureștene poartă numele generalului torționar rus *Pavel Kiseleff*...

Un călău care, între anii 1829 și 1834, cât a fost președinte al divanurilor Moldovei și Țării Românești, aici, cum scrie *Carl*

Marx în lucrearea sa „Însemnări despre români”, „Au avut loc excese groaznice... contribuții de tot felul în produse, furaje, vite, corvezi, hoții, omoruri... Înainte de plecarea sa din Principate, Kiseleff, după ce înhămasse bărbați și femei ca animale de muncă, a încredințat toate posturile, parte fanarioților, parte altor levantini...

Pentru a se răzbuna împotriva rezistenței pasive a poporului complet dezarmat, rușii, în timpul retragerii lor din Valahia Mică... au ucis toate vitele care nu au fost achiziționate anterior, neducându-le cu ei, ci lăsându-le să putrezească pe câmpuri, în așa fel ca poporul să simtă toată cruzimea rușilor”

N-ar fi oare mai cuminte, mai românește ca Primăria Municipiului București să renunțe, în sfârșit, la denumirea rusească a bulevardului cu pricina, dându-i-se numele de „*Ion Antonescu*”, cel de-al treilea Mareșal al României care, în vara anului 1941 elibera Basarabia, Nordul Bucovinei și Herța Dorohoiului de invadatorii sovietici!

Mai mult, ca români, fie și în numele acestei eliberări antonesciene, suntem datori să punem în fața Uniunii Europene problema problemelor noastre naționale – Reîntregirea României în granițele ei bimilenare dintre Nistru, Tisa, Dunăre și Marea Neagră.

Nicolae Lupan

București, 31 august 2011